

இனிமையான குழந்தைகளே -ஒவ்வொரு அடியிலும் சிவபாபாவின் ஸ்ரீமத்தைப் பெற வேண்டும். தங்களது அனைத்து சமாச்சாரங்களையும் பிரம்மா மூலமாக தந்தைக்கு அளிக்க வேண்டும்.

கேள்வி: ஒரு தந்தையின் குழந்தைகளாக இருந்தும் கூட ஒரு சிலர் அன்பான புத்தி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள், வேறு சிலர் விபரீதமான (அன்பில்லாத) புத்தி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் - எப்படி?

பதில்: எந்த குழந்தைகள் தங்களுடைய முழுமையான கனெக்ஷன் (தொடர்பு) பாப்தாதாவிடம் வைக்கிறார்களோ, எந்த விஷயத்திலும் சந்தேக புத்தி உடையவர் ஆவதில்லையோ, உண்மையிலும் உண்மையான கணக்கை பிரம்மா மூலமாக சிவபாபாவிற்குக் கூறுகிறார்களோ அவர்கள் அன்பான புத்தி உடைய குழந்தைகள் ஆவார்கள். ஒரு வேளை ஏதாவதொரு விஷயம் காரணமாக பிரம்மாவிடம் அல்லது பிராமணியிடம் கோபித்து கொண்டு விடுகிறார்கள், கடிதம் கொடுப்பதில்லை. "எங்களுக்கு பிரம்மாவுடன் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை, சிவபாபாவை தான் நினைவு செய்ய வேண்டும்" என்று யோசிக்கிறார்களோ, அவர்களுடைய புத்தியை பின் மாயை பிடித்து கொண்டு விடுகிறது. அவர்கள் விபரீதமான, அதாவது அன்பில்லாத புத்தி உடையவர்கள் போல ஆவார்கள்.

பாடல்: எனக்கு ஆதாரமளிப்பவரே .. ..

ஓம் சாந்தி. தந்தையும் குழந்தைகளுக்கு நன்றி கூறுகிறார். யார் உதவி செய்யும் குழந்தைகளாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு தந்தையும் நன்றி கூறுகிறார் மற்றும் குழந்தைகளை மகிமை செய்கிறார். எல்லையில்லாத தந்தை வந்துள்ளார் என்பதை இப்பொழுதோ குழந்தைகள் அறிந்துள்ளார்கள். தந்தை வருவதே பதீதமான உலகத்தில். ஹே, பதீத பாவனரே வாருங்கள் என்று பாடவும் செய்கிறார்கள். எனவே பதீத பாவனர் வருவார், அவசியம் பாவன உலகமான சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனம் செய்வார். அங்கு அவசியம் குறைவான மனிதர்களே இருப்பார்கள். பாவன உலகத்தின் மகிமை பாடப்படுகிறது. பாவன உலகத்தில் கூப்பிடுபவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். இந்த பதீத உலகத்தில் தான் கூப்பிடுகிறார்கள். பக்தர்கள் தான் தங்களை பதீதமானவர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். உண்மையில் ஒரே ஒரு பாரதத்தில் தான் தேவதைகளின் பாவன இராஜ்யம் இருந்தது. பாரதத்தில் தூய்மை இருந்தது. மிகவும் பெரிய பணக்காரர்கள் இருந்தார்கள். மிகவும் சுகமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். இப்பொழுதோ துக்கமுடையவர் களாக இருக்கிறார்கள். சிவபாபா தான் பிரம்மா உடலில் அமர்ந்து புரிய வைக்கிறார். எனவே பிரம்மா உடலைக் கூட நினைவு செய்ய வேண்டி இருக்கும் அல்லவா? ஒரு வேளை குழந்தைகள் தூரமான இடங்களுக்கு செல்கிறார்கள், உதாரணமாக நீங்கள் உங்களுடைய நகரங்களுக்கு சென்றீர்கள் என்றால் உங்களுடைய எல்லையில்லாத தந்தையாகவும் மணமகனாகவும் இருக்கும் அவருக்கு கடிதம் எழுத வேண்டும் அல்லவா? சிவபாபாவிற்கு பிரம்மா மூலமாக எழுத வேண்டும். பிரம்மா இல்லை யென்றால் சிவபாபாவோ கேட்க முடியாது. சிவபாபாவை நினைவு செய்து கொண்டே இருக்கிறோம் என்று இவ்வாறு நினைக்கும் அநேக குழந்தைகள் கூட இருக்கிறார்கள். சாகாரத்துடன் எந்த சம்மந்தமும் இல்லை. ஆனால் சிவபாபா இங்கு இருக்கிறார் என்றால் அவசியம் பாபாவிற்கு கடிதம் எழுத வேண்டி இருக்கும். சிவபாபாவிற்கு (பிரம்மா மூலமாக) சமாசாரம் கொடுக்க வேண்டி இருக்கும். விநாச காலத்தில் விபரீதமான புத்தி, மற்றும் விநாச காலத்தில் அன்பான புத்தி என்று பாடப்படுகிறது - யாருடன்? சிவபாபாவுடன், பிரம்மா மூலமாக. நாங்களோ சிவபாபாவைத் தான் நினைவு செய்கிறோம் என்று கூறும் அப்பேர்ப்பட்ட மந்த புத்தி உடையவர்களும் இருக்கிறார்கள். என்னை நினைவு செய்தால் படகு கரையேறி விடும் என்று சிவபாபா கூறுகிறார் அல்லவா? ஆனால் அவர் எங்கே இருக்கிறார்? அவசியம் இங்கு இந்த உடலில் இருக்கிறார். இவர் மூலமாக படிப்பிக்கிறார். நிராகாரமானவருக்கு நீங்கள் எவ்வாறு கடிதம் எழுதுவீர்கள்? மணமகன் மணமகன்களுக்கு, மணமகன்கள் மணமகனுக்கு கடிதம் எழுதுகிறார்கள் அல்லவா? சத்யக முதற் கொண்டு கலியுக கடைசி வரையும் மனிதர்கள் மனிதர்களுக்கு கடிதம் ஆகியவை எழுதிக் கொண்டே வந்தீர்கள். இப்பொழுது ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவுடம் சந்திக்கிறார்கள். அவருக்கு கடிதம் எழுதுகிறார்கள். நிராகார பரமபிதா பரமாத்மாவுடன் உரையாடுகிறார். எனவே பிரம்மா மூலமாக அவருடன் சம்மந்தம் வைக்க வேண்டி வரும். பிரம்மா மூலமாக கடிதம் எழுதினீர்கள் என்றால் உண்மையில் நினைவு செய்கிறார்கள் என்று சிவபாபா புரிந்து கொள்வார். ஒருவருடைய புத்தியை மாயை ஒரேயடியாக பிடித்து கொண்டு விடுகிறது அல்லது தேக அபிமானம் வந்து விடுகிறது என்றால் பிறகு கடிதம் கூட எழுதுவது இல்லை.

23.07.2013

மறந்து விடுகிறார்கள். இப்பொழுது விநாச காலத்தில் விபரீத புத்தி உடையவர்களாக உள்ளார்கள். பாண்டவர் களினுடையது அன்பான புத்தி ஆகும். அவர்கள் பிறகு கீதையின் பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணராக இருந்தார் என்று நினைக்கிறார்கள். நல்லது. ஸ்ரீகிருஷ்ணர் தான் என்று நினைத்தீர்கள் என்றாலும் கூட பின் அவருக்கும் கடிதம் எழுத வேண்டி வரும். சிவபாபாவிற்கும் எழுத வேண்டும். அவசியம் ஸ்ரீமத் பெற வேண்டி இருக்கும். சிவபாபாவை நினைவு செய்கிறோம் என்பார்கள். ஆனால் சாகார பிரம்மாவைத் தவிர ஆலோசனை கிடைக்க முடியாது. நல்ல நல்ல முதல்தரமான குழந்தைகள் "எங்களுடைய யோகம் சிவபாபா உடன் உள்ளது, நாங்கள் அவருக்கு உதவி செய்து கொண்டே இருப்போம்" என்று எழுதுகிறார்கள். பிறகும் பிரம்மா தந்தை மூலமாக இன்றி பாட்டனாரிடமிருந்து ஆஸ்தி எடுக்க முடியாது. ஒவ்வொரு அடியிலும் ஆலோசனை பெற வேண்டி வரும். இது போன்ற சமாசாரம் பாபாவிடம் வருகின்றது. பிரம்மாவிடம் அல்லது பிராமணியிடம் கோபித்துக் கொண்டு விடுகிறார்கள். பின் மாயை ஒரேயடியாக முகத்தைத் திருப்பி விடுகிறது. "பாபா இந்த நிலைமையில் என்ன செய்ய வேண்டும்" என்று ஒவ்வொரு அடியிலும் நாம் சிவபாபாவிடம் ஸ்ரீமத் பெற வேண்டும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குழந்தைகளே, நீங்கள் நலமாக இருக்கிறீர்களா என்று பாபா எப்பொழுதும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். சரீர வியாதி என்பது ஒன்று, மற்றொன்று ஆன்மாவின் வியாதி. பாபா நாங்கள் ஆனந்தமாக இருக்கிறோம், எங்கள் மீது மாயை தாக்குதல் ஏற்படுத்துவதில்லை என்று ஒரு பொழுதும் கடிதம் எழுதுவதில்லை. நல்லது அவர் எல்லாமே அறிந்துள்ளார். ஆனால் பிறகும் அவரிடம் "இந்த விஷயத்தில் கூட சரியாக உள்ளேனா இல்லை தவறாக உள்ளேனா" என்று ஆலோசனையோ பெற வேண்டி இருக்கும் அல்லவா? முழுமையாக யோகம் இல்லை என்றால் தலை கீழாக ஆகி விடுகிறார்கள். விநாச காலத்தில் அன்பான புத்தி உடைய குழந்தைகளோ தந்தையிடம் வர வேண்டி உள்ளது. தந்தை இங்கு அமர்ந்து உள்ளார் அல்லவா? நிறைய பேருக்கு விநாச காலத்தில் விபரீத புத்தி ஆகி விடும் பொழுது தப்பும் தவறுமாக காரியம் செய்ய முற்பட்டு விடுகிறார்கள். குழம்பி விடுகிறார்கள். ஸ்ரீமத் பெற்றுக் கொள்ளாமல் காரியம் நடக்க முடியாது. வழி காட்டி (கைடு) இல்லாமல் தனியாக போய்ச் சேர முடியாது. ஒருவருக்கு வழியே தெரியவில்லை என்றால் எப்படி போக முடியும்? வழிகாட்டியின் (கைடு) கை அவசியம் தேவை. நீந்துவதற்கு அவசியம் ஆதாரம் தேவை. எந்த ஒரு விஷயத்திலும் சந்தேகம் எழுந்து விட்டது என்றால் கூட குறைந்தது இவரிடமோ கனெக்ஷன் வைக்க வேண்டி இருக்கும் என்று குழந்தைகளுக்கு பாபா எச்சரிக்கை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். சிவபாபாவின் வழி கூட இவர் மூலமாகத் தான் கிடைக்கிறது அல்லவா? அகால மூர்த்தியின் இந்த ரதம் அல்லது பீடம் குறிப்பாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளது என்று பாபா புரிய வைத்துள்ளார். நான் இவருடைய ரதம் அல்லது பீடத்தின் ஆதாரம் எடுக்கிறேன் என்று பாபா கூறுகிறார். மற்றபடி நான் யாருக்குள்ளேயும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பிரவேசம் செய்து என்னுடைய சேவையை செய்து கொண்டு விடுகிறேன். யாராவது வாலுடைய அனுமாரை பக்தி செய்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு அனுமாரின் சாட்சாத்காரம் செய்விக்கிறேன் என்று பாபா புரிய வைத்துள்ளார். அவருடைய பாவனைக்கு பலன் கொடுக்கிறேன். அனுமாருடைய சாட்சாத்காரம் செய்வித்தார் என்றால் பின் அதே (பாவனை) அமர்ந்து விடும். அவருக்கு பின்னாலேயே தொங்கிக் கொண்டு இருப்பார்கள். பாபா மிகவுமே அனுபவசாலியான இந்த ரதத்தை தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். இவர் இருந்ததும் வைர வியாபாரியாக. இதுவும் அவினாஷி ஞான ரத்தினங்களின் வியாபாரம் ஆகும். கல்ப கல்பமாக இந்த ரதத்தில் வந்தால் தானே நான் காரியம் செய்வேன். பிரம்மா மூலமாக பிராமணர்களைப் படைப்பார் அல்லவா? எப்படி கிறிஸ்து மூலமாக கிறித்தவர்கள் உருவாக்கப்படுகிறார்கள். ராசி ஒத்துப் போகிறது அல்லவா? எனவே நான் பிரம்மாவின் ரதத்தில் வர வேண்டி உள்ளது. இவருடைய பல பிறவிகளின் கதையைப் புரிய வைக்கிறேன். முதல் பிறவியோ ஸ்ரீகிருஷ்ணரினுடையது ஆகும். அவருடையதே அநேக பிறவிகளின் கடைசி பிறவியில் வருகிறேன். இதை மிகச் சரியாக கூறுகிறேன். யாராவது கேட்டால் "முதலிலோ அவசியம் பிரம்மா வேண்டும். அப்பொழுது தானே அவர் மூலமாக பிராமணர்களைப் படைப்பார்" என்று கூறுங்கள். சாகாரத்தில் பிரஜாபிதா பிரம்மா வேண்டும். சூட்சும வதனத்திலோ பிரஜாபிதா இருப்பது இல்லை. பிரஜாபிதா பிரம்மா இங்கு வேண்டும் மற்றும் நான் வருவதும் பாரதத்தில் தான் ஆகும். அப்பொழுது கோரமான இருள் இருக்கும். அரை கல்பத்தில் பக்தி முடிவடைகிறது. ஹே பதீத பாவனரே வாரும் என்று பாடவும் செய்கிறார்கள். ஒரு வேளை பிரளயம் ஆகி விட்டது என்றால் பின் உலகமோ பாவனமாக ஆக முடியாது. பிரளயம் என்ற வார்த்தை தவறானது ஆகும். மிகவுமே துக்கமுடையவர்களாக, பதீதமானவர்களாக ஆகி விடும் பொழுது தான் நான் வருகிறேன். பாவன உலகம் என்பது சத்யகம் திரேதா. துவாபர கலியுகம் என்பது பதீத உலகம். இங்கு எத்தனை கோடி மனிதர்கள் உள்ளார்கள். சத்யுகத்திலோ இவ்வளவு பேர்

தேவையில்லை. வயிற்றிலிருந்து ஆயுதங்கள் வெளிப்பட்டன. அதன் மூலமாக தன்னுடைய குலத்தை நாசம் செய்தார் என்று புராணங்களில் காண்பிக்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் கதைகளை எழுதியுள்ளார்கள். வயிற்றிலிருந்து எந்த பொருளும் வெளிப்படவில்லை. இது புத்தியின் வேலை ஆகும். விஞ்ஞானத்தினால் கூட இப்பொழுதும் பாருங்கள் எவ்வளவு சுகம் கிடைத்து விடுகிறது. முன்பெல்லாம் இந்த கேஸ், மின்சாரம் ஆகியவை எதுவும் இருக்கவில்லை. பாபாவோ அனுபவம் உடையவர் ஆவார். நான் வயோதிக உடலில் வருகிறேன் என்று கூறவும் செய்கிறார். கிருஷ்ணரினுடையதோ வயோதிக உடல் கிடையாது. கிருஷ்ணர் பதீதமானவரோ கிடையாது. பதீத பாவனரே வாரும் என்று கூறுகிறார்கள். எனவே பதீத உலகத்தில் பதீத சரீரத்தில் வர வேண்டி உள்ளது. பதீத உலகத்தில் பாவன சரீரம் இருப்பதே இல்லை. இங்கு ஆத்மாக்கள் கூட தமோபிரதானமாக உள்ளார்கள். பின் சரீரம் கூட தமோபிரதானமாக உள்ளது. "கோல்டன் ஏஜ், சில்வர் ஏஜ்" (தங்க யுகம், வெள்ளி யுகம்) என்று கூறப்படுகிறது அல்லவா? முதலில் இருப்பது கோல்டன் ஏஜ். அங்கு ஆத்மா மற்றும் சரீரம் இரண்டுமே பாவனமாக உள்ளது. பிறகு ஆத்மா பதீதமாக ஆகி விடுகிறது. அவற்றை வந்து நிர்வகாரியாக (பாவனமாக) ஆக்குகிறேன். மாயை எப்போத்ப்பட்டது என்றால் நல்ல நல்ல முதல் தரமானோரையும் காதால் பிடித்து விடுகிறது. பிராமணியிடம் அல்லது பிரம்மாவிடம் கோபம் ஏற்பட்டது, சந்தேகம் வந்தது என்றால் அவ்வளவு தான். மாயை முகத்தைத் திருப்பி விடுகிறது. அன்பான புத்தியிலிருந்து விபரீதமான (அன்பில்லாத) புத்தி உடையவராக ஆகி விடுகிறார்கள். பிறகு சிவபாபாவிடம் படிப்பதை விட்டு விடுகிறார்கள். யாராவது படிக்கிறார்கள், ஆனால் முழுமையாக தாரணை ஆவதில்லை என்றால் ஒன்றும் பரவாயில்லை என்று பாபா கூறுகிறார். இரண்டு விஷயங்களை மட்டும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது உங்களுடைய புத்தி இங்கும் மற்றும் அங்கும் (வீட்டில்) இருக்க வேண்டும். ஒரு ஜின் என்றழைக்கப்படும் பூதம் இருக்கிறது அல்லவா? வேலை கொடுக்கவில்லை என்றால் சாப்பிட்டு விடுவேன் என்று இந்த பூதம் கூறும். அதுபோன்று நான் இந்த நினைவு செய்வதற்கான வேலை கொடுக்கிறேன் என்று பாபாவும் கூறுகிறார். நினைவு செய்யவில்லை என்றால் மாயை பச்சையாக விழுங்கி விடும். நினைவிற்காக சிறிது நேரமாவது ஒதுக்க வேண்டும் அல்லவா? முதலில் சிறிது நேரம், பிறகு நிறைய அப்பியாசம் ஆகிக் கொண்டே போகும். மௌனமாக இருங்கள், நினைவு செய்து கொண்டே இருங்கள் என்று பாபா கூறுகிறார். பாபா மேலேயும் இருக்கிறார், இங்கும் இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளீர்கள். நாம் பாபாவிடம் போக வேண்டும். பாபா இந்த சரீரத்தில் வந்து விட்டுள்ளார் என்ற அறிவு இப்பொழுது உங்களுக்கு உள்ளது. நினைவு செய்யவில்லை என்றால் மாயை பச்சையாக விழுங்கி விடும். கதைகளோ நிறைய உருவாக்கியுள்ளார்கள்.

முன்பு அறிவற்றவர்களாக இருந்தீர்கள். இப்பொழுது பாபா புரிய வைக்கிறார். நான் போய் விடுகிறேன் பிறகு நீங்கள் உலகின் அதிபதி ஆகிறீர்கள். உங்களுடைய ஆத்மாக்களிடம் உரையாடுகிறார். ஆத்மா தான் சரீரத்தின் மூலமாக தேர்வில் தேர்ச்சி அடைகிறார். இப்பொழுது ஆத்மா அபிமானி (ஆத்மா உணர்வுடையவர்) ஆகுங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். இல்லற விவகாரங்களில் இருந்தபடியே தன்னை அசரீரி ஆத்மா என்று உணருங்கள். எந்த அளவு தந்தையை நினைவு செய்வீர்களோ அந்த அளவு நன்மை உள்ளது. அதற்குத் தான் யோகம் என்று பெயர் வைத்துள்ளார்கள். இல்லை என்றால் இது நினைவு ஆகும். இது ஆத்மாக்களுக்கு தந்தையிடம் இருக்கும் அன்பு. நினைவு செய்கிறோம். பிரியதரிசன், பிரியதரிசினியினுடையது ஒருவர் மற்றவரின் சரீரத்தின் மீது கொண்டுள்ள அன்பாகும். பிரியதரிசன், பிரியதரிசினி இருவருமே தேகதாரி ஆவார்கள். பிரியதரிசிக்கு முன்னால் பிரியதரிசனர் நின்றிருப்பது போல இருக்கும். பிரியதரிசனுக்கு பின் பிரியதரிசினி தென்படுவார். இப்பொழுது பரமபிதா பரமாத்மாவிற்கு நீங்கள் பிரியதரிசினிகளாக உள்ளீர்கள். ஒருவர் பிரியதரிசன் மற்ற அனைத்து ஆத்மாக்களும் பிரியதரிசினி ஆவார்கள். அந்த நிராகார தந்தை வந்து உங்களுக்கு இந்த சாகாரமாவனவர் மூலமாக வழி கூறுகிறார். நீங்கள் ஆத்மாவையோ அல்லது பரமாத்மாவையோ பார்க்க முடியாது. அவ்வப்பொழுது ஒரு சிலருக்கு ஆத்மாவின் சாட்சாத்காரம் ஆகிறது. மனிதர்களோ ஒன்றும் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் உள்ளார்கள். பாபா ஒளியின் சாட்சாத்காரம் செய்கிறார். ஏனெனில் பாவனை ஏற்பட்டு விட்டுள்ளது. "ஒளி மிகவுமே தேஜோமயமாக உள்ளது, நிறுத்துங்கள் எங்களால் சகித்து கொள்ள முடியவில்லை" என்று கூறுகிறார்கள் அல்லவா? கண்கள் சிவப்பு சிவப்பாக ஆகி விடுகிறது. நானோ நட்சத்திரமாக உள்ளேன் என்று பாபா புரிய வைக்கிறார். "ஃபயர் ஃப்ளைஸ்" மின் மினிப் பூச்சி இருக்கிறது அல்லவா? எப்படி அதனுடைய லைட் பிரகாசிக்கிறதோ, அதே போல நட்சத்திரம் போன்ற ஆத்மா வெளியேறி விடுகிறது (விவேகானந்தருடைய உதாரணம்). எனவே யாருக்கு எப்போத்ப்பட்ட பாவனை அமர்ந்திருக்குமோ அவர்களுக்கு அவ்வாறே சாட்சாத்காரம் ஆகிவிடும். இது உங்களுடைய

23.07.2013

பாவனை இருந்து கொண்டுள்ளது. எனவே நான் அதே ரூபத்தில் சாட்சாத்தாரம் செய்விக்கிறேன். எப்படி ஆத்மா இருக்கிறதோ அவ்வாறே பரமாத்மா. ஆனால் அவர் ஞானக் கடல் ஆவார். ஆத்மாவும் உயிர்ப் பொருள் ஆகும். எல்லா சம்ஸ்காரமும் ஆத்மாவிடம் உள்ளது. தந்தையிடம் கூட ஸ்தாபனை, விநாசம், பாலனையின் காரியம் செய்வதற்கான சம்ஸ்காரம் உள்ளது. திரிமூர்த்தி ஆவார் அல்லவா? சிவபாபாவைக் கூட யாருக்கும் தெரியாது. எனவே திரி மூர்த்தியின் மீது படைப்புக்கார்த்தா சிவனைக் காண்பிக்க மறந்து விட்டுள்ளார்கள். உண்மையில் கீதையின் பகவான் திரிமூர்த்தி சிவன் ஆவார். ஆனால் அவர்கள் பிறகு திரிமூர்த்தி பிரம்மா என்று கூறி விடுகிறார்கள். அடே பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரையும் கூட படைத்தவர் யாராவது இருப்பார் அல்லவா? பிரம்மாவின் பெயர் தனி, சிவபாபாவின் பெயர் தனி ஆகும். இல்லை என்றால் படைப்புக்கார்த்தா என்று யாருக்கு கூறுகிறார்கள். யாருக்குமே புரிய வருவதில்லை.

தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கிறார். உங்களுடையது அன்பான புத்தி ஆகும். ஒரு சிலருடையது விபரீதமான புத்தி ஆகி விடும் பொழுது கௌரவர்கள் போல ஆகிவிடுகிறார்கள். இங்கு வருகிறார்கள் என்றாலும் கூட பதவி குறைந்து போய் விடுகிறது. எதெல்லாம் சேமிப்பு ஆகி உள்ளதோ அது இல்லாமல் போய் விடுகிறது. பிறகு பிரஜையில் போய் குறைவான பதவியை அடைவார்கள். இச்சமயத்தில் பாருங்கள் - படிப்பினால் என்னென்னவாக ஆக முடியும். பாபா கூறுகிறார் - குழந்தைகளே, தேவதை ஆக வேண்டும் என்றால் இந்த மோசமான பொருளை (விஷத்தை) விட வேண்டும். ஒரு தந்தை தான் உண்மையான சத்ருரு ஆவார். அவர் தான் முக்தி ஜீவன் முக்தியில் அழைத்துச் செல்பவர் ஆவார். போவதோ எல்லோருமே ஒரே நேரத்தில் தான் ஆகும். அப்படியின்றி யாராவது நடுவில் சென்று விடுவார் என்பதல்ல. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் பாகத்தை முழுமையாக ஏற்று நடிக்க வேண்டும். அவசியம் பின்னால் கடைசியில் கொசுக் கூட்டம் போல திரும்பிச் செல்ல வேண்டி உள்ளது. கீதையில் கூட எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கிருஷ்ண பகவானுவாச என்று எழுதியதால் கீதையின் மகத்துவமே இல்லாமல் போய் விட்டது! தந்தை வராமலிருந்தால் முக்தி தாமம் எப்படிப் போக முடியும்? பிறகு தங்களுடைய குறித்த நேரத்தில் வந்து பாகம் நடிக்கிறார்கள். இது விஸ்தாரத்துடன் புரிய வைப்பது ஆகும். சுருக்கமாக என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று கூறுகிறார். அவ்வளவே! காட் இஸ் ஒன் கடவுள் ஒருவரே ! மற்ற எல்லோருமே குழந்தைகள் ஆவார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் திரிகாலதரிசி ஆகி உள்ளீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் வெகுகாலம் கழித்து கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணக்கான முக்கிய சாரம்:

1. சதா நலமாக இருக்க வேண்டும் என்றால் ஒவ்வொரு அடியிலும் தந்தையிடம் ஆலோசனை பெற வேண்டும். சிவபாபாவை பிரம்மாவின் மூலமாக நினைவு செய்ய வேண்டும். தங்களது சமாச்சாரத்தை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.
2. ஒரு பொழுதும் எந்த ஒரு விஷயத்திலும் சந்தேகம் எழுப்பக் கூடாது. பிராமணி அல்லது பிரம்மா தந்தையிடம் கோபித்துக் கொண்டு படிப்பை விடக் கூடாது. எப்பொழுதும் அன்பான புத்தி உடையவராக இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்: சம்பூர்ண நிலை மூலமாக சம்பன்ன (நிறைந்த) நிலையின் பிராலப்தத்தின் அனுபவம் செய்யக் கூடிய அனைத்து குழப்பங்களிலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக !

சங்கமயுகத்தில் கடல் கங்கையிலிருந்து தனியானது அல்ல. கங்கை கடலிலிருந்து தனியானது அல்ல. இதே நேரத்தில் நதி மற்றும் கடலும் கலக்கக் கூடிய மேளா ஆகிறது. யார் இந்த மேளாவில் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் அனைத்து குழப்பங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர் ஆகி விடுகிறார்கள். ஆனால் யார் சமாமமாக ஆகிறார்களோ அவர்களே இந்த மேளாவின் அனுபவம் செய்ய முடியும். சமாமமாவது என்றால் ஒன்றி போய் விடுவது. யார் சதா சிநேகத்தில் மூழ்கி இருக்கிறார்களோ அவர்கள் சம்பூர்ண நிலை மற்றும் சம்பன்ன நிலையின் பிராலப்தத்தை அனுபவம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த ஒரு குறுகிய காலத்தின் பிராலப்தத்தின் இச்சை இருக்காது.

கலோகன்: சதா ஒரு தந்தையின் உயர்ந்த தொடர்பில் இருந்தீர்கள் என்றால் ஹோலியெஸ்ட் (மிகவும் புனிதமானவராக) மற்றும் ஹெயெஸ்ட் (மிகவும் உயர்ந்தவராக) ஆகி விடுவீர்கள்.